

R5666

Choose Ye This Day whom ye will serve

யாருக்கு ஊழியம் செய்வோம் என்பதை இந்த நாளில் தீர்மானியுங்கள்

“இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது. . . . தேவனுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் ஊழியஞ் செய்ய உங்களால் கூடாது.” மத்தேயு 6 : 24

இரண்டு எதிரிடையான எஜமான்களுக்கு முழுமையான ஊழியத்தை ஒருவனால் செய்ய இயலாது என்ற ஊழியத்தைப்பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நமது கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு மனதில் பதிய வைக்க விரும்பினார். ஒருவருக்கு ஊழியம் செய்யும்போது மற்றவர் நிச்சயமாக கவனிக்கப்படாமல் போகக்கூடும். அங்கே ஏறக்குறைய ஒரு முன்னுரிமை காண்பிக்கப்படும். இரு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் செய்ய இயலாது என்பதை பொதுவாக கவனித்துவிட்டு, அந்த கொள்கையை பிரயோகித்து

“தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியம் செய்ய உங்களால் கூடாது” என் அங்கே கூறுகிறார். அதாவது தேவனுக்கும் சுயநலத்திற்கும், நேர்மைக்கும் அநீதிக்கும் கர்த்தர்

ஊழியம் செய்ய இயலாது. மனிதன் முதலாவதாக தேவனுக்கு ஊழியக்காரனாக இருந்தான். தெய்வீக குணலட்சணம் மற்றும் ஏற்பாடுகளை மதித்துணர்ந்து, அவருக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்புவது என்பது அவனுக்கு இயற்கையானது. ஆனால் மகா எதிராளியாகிய சாத்தானால் மனுக்குலம் வஞ்சிக்கப்பட்டு அவனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்து தீமையான சக்திகளினால் தாக்கத்தைப்பெற்று அறியாமை, மூடநம்பிக்கை மற்றும் சுயநலம் போன்றவைகளில் ஈர்க்கப்பட்டு போனார்கள்.

தற்கால நிலைமையில் வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், பிறப்பி-ருந்தே ஒருவன் சுயநலத்தினால் பலவந்தப்படுத்தப்படுகிறான். தனது நேரத்தையும் தனது செல்வாக்கையும் சுயநல நோக்கத்திற்காகவும் திட்டத்திற்காகவும்

பயன்படுத்த கற்கிறான். தேவன் என்பவர் எப்படியாவது ஊழியம் செய்யப்பட வேண்டியவர் என்பதை காண்பதில் தோல்வியுறுகிறான். ஆனால் மனிதர்கள் பிறந்து அநீதியில் உருவாகிறார்கள். அவர்கள் பாவத்தின் ஊழியர்களாகவும் அடிமைகளாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவைப்பற்றிய அறிவினாலும், அவரது சீஷராவதற்குரிய நிபந்தனைகளின்படி செய்வதினாலும் அந்த அடிமைத்தனத்தி-ருந்து விடுதலையாகி நீதியின் பக்கம் செல்வதற்காக சந்தர்ப்பம் வருகிறது என்பதை நமது கர்த்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

நமது கர்த்தரின் நாளுக்கு முன்னதாகவே சரியான நிலையை எடுப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் வந்தது. தேவனைப்பற்றிய அறிவு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டதால், அவர்கள் தங்களை நீதியின் பக்கம் உறுதிப்படுத்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தை பெற்றிருந்தனர். நியாயப்பிரமாண சட்டம் கொடுக்கப்பட்ட சமயத்தில் அந்த பிரமாணத்தில் தேவன் நீதியின் கொள்கைகளை வைத்தார். இஸ்ரேல் தேசம் முழுவதும் தேவனை அவர்களது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் அவருடைய விசுவாசமுள்ள ஜனங்களாக இருப்பார்கள் என்கிற உடன்படிக்கைக்குள்ளாக சென்றார்கள். இதை அவர்கள் செய்த பிறகும் அவர்களது மாம்சத்தி-ருந்து தீயசக்திகள் வெளிப்பட்டன. அவர்கள் தேவனுடைய ஊழியர்களாக ஆகும்படி நாடினார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் தேவனுக்குரிய காரியங்களையும் தங்களுக்குரிய காரியங்களையும் பிரித்து தங்களுக்கே ஊழியக்காரர்களாக ஆகும்படி நாடினார்கள்.

ஒரு தகுதியான உதாரணம் வைக்கப்பட்டது

இயேசு இந்த குறிப்பிட்ட உண்மையை தெளிவுப்படுத்தி, அவரது நாளில் இருந்த ஜனங்களுக்கு, இந்த அரைகுறையான ஊழியம் செய்வது இயலாத காரியம் என்று கூறினார். அதாவது, இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியம் பண்ண இயலாது, ஏனெனில் யாரும் அதில் சந்தோஷப்படமாட்டார்கள். உலகப்பொருளுக்கு அவர்கள் ஊழியம் பண்ண விரும்பினால் தற்கால ஒழுங்குகளுக்கு ஊழியம் பண்ணுங்கள், ஆனால் தேவனை அவர்கள் சந்தோஷப்படுத்த முடியாது. அவர்கள் தேவனுக்கு, நீதிக்கு ஊழியம் செய்ய விரும்பினால், எந்த அளவுக்கு இதை செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு உலகத்தை வெறுப்புட்படுவார்கள். ஏதாவது ஒன்றுக்கு அவர்கள் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். இரு ஊழியத்தையும் இணைந்து செய்வது இயலாத காரியம்.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு பூமிக்கு வந்தபோது அவரது உதாரணம் இந்த நிலைக்கு இசைவாக இருந்தது. ஏனெனில் அவர் இந்த உலகை முழுமையாக உதறித்தள்ளிவிட்டு, அவரது வாழ்க்கையை முற்றிலுமாக தேவனுக்கும் அவரது ஊழியத்திற்கும் அர்ப்பணம் செய்தார். இப்படியாக நமக்கு ஒரு உதாரணத்தை அவர் ஏற்படுத்தினார். அதே ஆவியை

உடையவர்கள் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்க வேண்டும்.

“உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழுப்பலத்தோடும் அன்பு கூறுவாயாக” என்கிற யூத பிரமாணத்திற்கு இசைவாக இது இருந்தது. இந்த பிரமாணத்தை ஆசரிக்கிறவர்கள், தனக்காக ஊழியம் செய்யாமல் தேவனுக்காக முழுமையாக ஊழியம் செய்பவர்கள்.

தங்களது ஆண்டவரின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்கள் எல்லாம் தேவனுக்கென்று இருப்பவர்கள். சில சமயங்களில் நாம் “எல்லாம் இயேசுவுக்காக” என்று பாடுவதற்கு ஒப்பாக இது இருக்கிறது. இயேசுவை முன் உதாரணமாகக் கொண்டு நாம், அவர் நடந்தபடி நடந்தால், நாம் முழு மனதோடு தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களாக இருப்போம். இந்த ஊழியத்தின் பலனாக ஒரு பெரிய பரிசு இருக்கும். “தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.” சபையும் அவரைப் பின்பற்றும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் எல்லா வகைகளிலும் முழு இருதயத்தோடும், முழுமனதோடும், முழு ஆத்துமாவோடும் முழு பலத்தோடும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டும். இதுதான் நமது வேலை, இதை நாம் பூமிக்குரிய எல்லா ஆசைகளையும் ப-யிடுமாறு செய்ய வேண்டும். மேலும் நமது ஜீவனை சகோதரர்களுக்கென்று கொடுக்கும்படியும் செய்ய வேண்டும். இந்த நடைமுறையை கடைசி வரை உண்மையாக கடைப்பிடித்தால் இயேசு பெற்ற அதே கனம், மகிமை, சாகாமை என்கிற பரிசை நமக்கு கொண்டு வரும்.

இராயனுடையதை இராயனுக்கு கொடுத்தல்

ஒருவன் சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது அடிமையாக இருந்தால், தான் அழைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே நிலைத்திருக்கக்கூடவன் என்கிற அப்போஸ்தவருடைய யோசனை இந்த மூலவாக்கியத்திற்கு எப்படி ஒத்திருக்கிறது என்று கேட்கப்படலாம். (1கொரி 7:20-22) சத்தியம் நமக்கு கிடைத்தபோது அது நமது பூமிக்குரிய உறவுகளை மாற்ற வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்று பரிசுத்த பவு-ன் வார்த்தைகள் நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது. உதாரணமாக ஒருவன் அடிமையாக இருக்கும்போது தேவனுடைய சத்தியம் அவனுக்கு கிடைத்திருந்தால், அவன் தனது பூமிக்குரிய எஜமானனை எதிர்க்கக்கூடாது. “கட்டப்பட்டிருந்தால், அவிழ்க்கப்பட வகைதேடாதே” என்று அப்போஸ்தலர் கூறும்போது, அவர் இருதயத்தைப்பற்றிக் கூறாமல், சரீரத்தைப் பற்றி கூறுகிறார். நமது சரீரங்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் கட்டப்பட்டிருக்கக்கூடும். இது பழங்காலத்தைப் போன்ற அடிமைத்தனமாக இருக்கலாம் அல்லது நமது ஊழியத்திற்கு ஊதியம் தர விரும்புகிறவர்களுக்கு நாம் ஊழியர்களாக ஆகி இருக்கலாம். நாம் தெய்வீக சட்டத்திற்கு விரோதமாகவோ,

அல்லது நமது மனசாட்சிக்கு விரோதமாகவோ எதுவும் செய்யக்கூடாது. நாம் நமது பூமிக்குரிய எஜமானர்களுக்கு உண்மையாக ஊழியம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் நமது நேரத்தை விலைகொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அல்லது அதிகப்படியான நமது நேரத்தை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒப்பந்தத்தின்படி அவர்களுக்குரியதை மனசாட்சியின்படி நாம் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவர் இராணுவத்தில் இருந்தாலும் வேறு எங்கு இருந்தாலும் அவர் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

ஒருவர் தேவனுக்கு செய்யும் ஊழியத்தை இது தடை செய்யாது. ஏனெனில் நமது கர்த்தர் “இராயனுடையதை இராயனுக்குச் செலுத்துங்கள்” என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த காரியத்தில் உண்மையாயிருப்பவர்கள் பரலோக எஜமானனின் சித்தத்தை செய்கிறார்கள். இதில் எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை, எல்லாம் முழுவதுமாக இசைவாகவே இருக்கிறது. நமது பூமிக்குரிய எஜமானன், பரலோக எஜமானுடைய பிரமாணத்துக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்ய சொன்னால்தான் அங்கே முரண்பாடு உண்டாகும். நமது பரலோக எஜமானன் அங்கீகரிக்காத எந்த காரியத்தை நாம் செய்தாலும் நாம் துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். எனவே நமது மனசாட்சியும் அசுசிபடுகிறது.

எதிர்காலத்தைப்பற்றி கவனிக்கும்போது, தற்கால எஜமானனும், இந்த பழைய முறைமைகளின் ஆட்சியாளனுமாகிய சாத்தான், ஜனங்களை மோசம் போக்காதபடி ஆயிர வருஷமளவும் கட்டப்பட்டிருப்பான் என்றும், உலகின் புதிய எஜமானனாக, புதிய ராஜாவாக கிறிஸ்து (இயேசுவும் சபையும்) இருப்பார் என்றும் நாம் பார்க்கிறோம். அப்பொழுது இந்த கொள்கை எப்படி பிரயோகிக்கப்படும் என்று நாம் கேட்கிறோம். அங்கே கீழ்ப்படிவதற்கு ஒரே ஒரு எஜமான் மட்டுமே இருப்பார் என்பதே பதில், அங்கே இராயனுக்கு கொடுக்க வேண்டியது ஏதும் இருக்காது. இவர் ஒருவரே கட்டளையிட வல்லமையும் அதிகாரமும் உடையவர் என்பதை எல்லாரும் அறிந்திருப்பார்கள். தேவனுடைய அன்பு, ஞானம், வல்லமை, நீதி ஆகியவைகளைப் பற்றிய அறிவினால், தேவனைப்பற்றிய மகிமையின் அறிவினால் பூமி நிறைந்திருக்கும். அவர் என்ன கட்டளையிட்டாலும் அது சரியானதாகவும், ஒவ்வொருவரும் அதை முழுவதுமாக புரிந்து, கற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.

வேதத்தின்படி “பொல்லாதவர்கள்”

வேதத்தில் சாத்தான்தான் மனுக்குலத்தின் வஞ்சகனாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறான். அவன் இருளுக்குப்பதிலாக வெளிச்சத்தையும், வெளிச்சத்திற்கு பதிலாக இருளையும் வைக்கிறான். தேவன் கிறிஸ்து மூலமாக முழு உலகத்தையும் ஆயிர வருட யுகத்தில் தேவனைப் பற்றிய சரியான, உண்மையான அறிவுக்கு கொண்டு வருவார். வஞ்சகம் இனிமேலும் அனுமதிக்கப்படாது. நீதியானது உண்மையிலேயே என்ன என்பதையும், அதன் பரிசு என்ன என்பதையும், அது எப்படி விரும்பத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதையும் உலகம்

அறிந்துகொள்ளும். அதன் விளைவாக, பெரும்பாலானவர்கள் ஒரே எஜமானனிடம் கவனத்தை செலுத்துவதில் சந்தோஷம் அடைவார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். இதற்கு மாறானவர்கள் சாத்தானின் மனோபாவத்தை உடையவர்களாக இருப்பார்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். ஒருவன் நன்மையானதை அறிந்து கொள்ளும்பொழுது, அந்த நன்மை நியாயமானதாகவும் கிடைக்கக்கூடியதாகவும் செய்யப்படும் பொழுது அவன் நன்மையை செய்வதற்கு பதிலாக தீமையை தேர்ந்தெடுத்தால், அவன் மரணத்தில் அழியட்டும். இது தான் தன்டனையாக இருக்கும். இப்படிப்பட்டவன் “பொல்லாதவனாகவும்” திருத்த முடியாதவனாகவும் கருதப்படுவான்.

“பொல்லாதவன்” என்ற வார்த்தை வேதத்தின் கண்ணோட்டத்தில் தெரிந்தே தீமை செய்கிறவனையே குறிக்கிறது. எனவே பொல்லாதவர்கள் எல்லோரும், தீமை என்பதை தீமை என்று அறிந்து, வேண்டுமென்றே, தெரிந்தே அதை செய்கிறவர்கள், இரண்டாம் மரணத்தில் சாவார்கள். உண்மையான ஒரே எஜமானனுக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் குறித்த காலத்தில் உயிரோடு இருக்கமாட்டார்கள். தற்காலத்தில் மனுக்குலத்திற்கு இருக்கும் கஷ்டம் அறியாமை தான், தேவன் இன்னும் அதை உலகத்தி-ருந்து நீக்கவில்லை. தற்காலத்தில் உலகத்தை நிறைவான பாவத்தின் பாடத்தை கற்றுக்கொள்ளவும், அதைத் தொடர்ந்து வரக்கூடிய பாடங்களுக்கு தயாராயிருக்கும்படிக்கும் தேவன் அறியாமையையும், இருளையும் அனுமதித்திருக்கிறார். “கிறிஸ்துவின் மகிமையான சுவிசேஷத்தின் ஒளி, அவிசுவாசிகளாகிய அவர்களுக்குப் பிரகாசமாயிராதபடிக்கு, இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனானவன் அவர்களுடைய மனதை குருடாக்கினான்.” ஆனால் குருடாக்கப்பட்ட இந்த மனங்கள் காணும்படி தடைகள் சீக்கிரத்தில் நீக்கப்படும்.

வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளானவர்களுக்கும், கர்த்தராகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டு அவரது சீஷர்களானவர்களுக்கும், தெய்வீக திட்டத்தையும் சித்தத்தையும் மிகவும் தெளிவாக காண்கிறவர்களுக்கும், அதைக் காணாதவர்களைக் காட்டிலும் மிக அதிகமான பொறுப்பு இருக்கிறது. பெரிய ஆசீர்வாதம் நமக்கு இருக்கிறது - தற்கால சந்தோஷமும், ஆறுதலும், சமாதானமும் அறிவும் மாத்திரமல்ல, “நமது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும்” உறுதிப்படுத்தும் நம்பிக்கையையும் எஜமானனின் உடன் சுதந்திரராகும் நம்பிக்கையையும் நாம் பெற்றிருக்கிறோம், இருளை சிதறடிக்கும் வேலையை கிறிஸ்துவிடம் தேவன் விட்டுவிடுவார். தேவன் உலகத்தை அதன் வழியில் செல்லவிட்டிருக்கிறார். இந்த இடைக்காலத்தில் அவர் உலகத்திற்கு, இரட்சகரை, மீட்பரை அதாவது கிறிஸ்துவை கொடுத்திருக்கிறார். இந்த கிறிஸ்து சீக்கிரத்தில் முழு உலகத்தின் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வார். அவர் வெளிச்சத்தை, சத்தியத்தை பிரகாசிக்கப் பண்ணி, பூமியை அறிவினாலும் ஆசீர்வாதத்தினாலும் நிரம்பப்பண்ணுவார், பிறகு சத்திய வெளிச்சம் எல்லா

இடங்களிலும் பிரகாசிக்கும். அதில் நடக்காதவர்களுக்கு
மன்னிப்பு இருக்காது. கடைசியாக உண்மையான

எஜமானனுக்கு ஊழியம் செய்வதா வேண்டாமா என்று
ஒவ்வொருவரும் தீர்மானிக்க வேண்டும்.
